

Direcció, administració, publicitat i vendes:

Octubre Centre de Cultura Contemporània.
Carrer de Sant Ferran, 12. 46001 València.
Telèfon: 963 535 100. Fax: 963 155 165.

Redacció de Barcelona: Rambla de Catalunya, 121,
1-2, esc. esquerra. 08008-Barcelona.
Telèfon: 932 384 262. Fax: 932 384 263.

Redacció de Palma: Carrer de l'Almudaina, 8 entresòl-
dreta. 07001-Palma.
Telèfon i Fax: 971 720 763.

Web:
<http://www.eltemps.cat>

Correu electrònic: eltemps@eltemps.net

Subscripcions: 902 131 025.
subscripcions@eltemps.net

Edita: Edicions del País Valencià, SA.
Editor: Eliseu Climent.

Director: Àlex Milian.

Coordinador: Jaume Monzó.

Redacció de València: Núria Cadenes, Víctor Maceda,
Violeta Tena i Rosa Serrano (*documentació*).

Redacció de Barcelona: Enric Rimbau (*cap de redac-*
ció), Gemma Aguilera, Lluís Bonada, Xevi Camprubí i
Gemma Morales (*secretària de redacció*).

Redacció de Palma: Miquel Payeras.

Producció: Jordi Badia (*correcció lingüística*), Vanesa
Prieto (*maquetació i gràfics*).

Rúbriques: Francesc-Marc Àlvaro, Sebastià Alzamora,
Oriol Amat, Joan-Anton Benach, Xavier Bru de Sala,
Toni Canyís, Muriel Casals, Agustí Colomines, Martí
Domínguez, Fabià Estapé, Jaume Fàbrega, Llibert Ferri,
Josep Gifreu, Àlex Gorina, Manuel S. Jardí, Alfons
Llorenç, Glòria Marcos, Ricard Mas, Andreu Mas-
Colell, Joan F. Mira, Joan Nebot, Roger Palà, Marta
Pessarrodona, Josep Ramoneda, Jordi Riba, Ferran
Sàez Mateu, Josep Maria Terricabras, Ramon Tremosa,
Vicenç Villatoro, Xavier Vinader.

Corresponsals: Tomàs Alcoverro (*Beirut*), Mònica
Bernabé (*Kabul*), Pau Bori (*Belgrad*), Natàlia Boronat
(*Moscú*), Joan Canela (*Johannesburg*), Jordi Carreras
(*Nova York*), Macià Claramunt (*Castelló*), Míriam
Diez (*Ciutat del Vaticà*), Joan Lluís Ferrer (*Eivissa*),
Erena Calvo (*Rabat*), Carlos G. Cano (*El Salvador*),
Ricard González (*Washington*), Joan Antoni Guerrero
(*Andorra*), Pere Habet (*Catalunya Nord*), Victòria
Jiménez (*Londres*), Juli Martí (*París*), Iris Mir (*Pequín*),
Jordi Mumburú (*Roma*), Federico Rivas (*Buenos Aires*),
Anna Sàez (*Lleida*), A. V. Santamaria (*Alacant*), Gemma
C. Serra (*Berlín*).

Col·laboradors: Albert Aguilera, Laura de Andrés,
Violeta Camarasa, Alexandre Carbó, Roser Carol, Borja
Català, Antoni Castel, Alfons Cervera, Eliseu T. Climent,
Joan Colomer, Joan Corbera, Oriol Cortacans, Martí
Crespo, Miquel Àngel Díaz, Daniel Díez Esculies, Júlia
Esbert, Enric Faura, Laia Fernàndez, Carles Gàmez,
David Garrido, Roser Gasol, Salva Giménez, Dani
Gómez (*País Basc*), Andreu Gomila, Gani Jakupi, Josep
Enric Llebot, Roger Mateos, Rossanna Melià, Joan M.
Oleaque, Pelai Pagès, Óscar Palau, Cèsar Palazuelos,
Juli Peretó, Carles Pont, Cristina Simon, Lluç Soler, Eva
Tarragona, Jordi Tejel, Àlvar Valls, Sergi Vicente.

Assessor editorial: Salvador Cot.

Traductors: Carme Geronès, Mercè Ardiaca, Blanca
Juan i Beatriu Vallès.

Col·laboradors gràfics: ACN, Agència Efe, Tina
Bagué, Joan Celià, Fer, Rafa Gil, José Luis Iniesta,
Vicente A. Jiménez, Salvador Llosà, Glòria Matamala,
Toni Payà, Jordi Play, Prats i Camps.

Disseny: Vanesa Prieto.

Disseny de la capçalera: Enric Satué.

Disseny de la portada: Toni Payà.

Publicitat i promoció: Salva Martínez (València).

Tel.: 963 535 100. Gemma Garrido (Barcelona). Tel.:
932 384 262. Margalida Mateu (Palma). Tel.: 971 720
763

Subscripcions: Susanna Alacreu

Administració: Pilar Martí i Quica Sena.

Fotomecànica i impressió: Guada Impressors S.L.

Aldia (Horta).

Dipòsit legal: V-853-1984.

Cap part d'aquesta publicació no pot ser reproduïda per cap
mitjà: mecànic, fotoquímic, electroòptic, magnètic, de fotocòpia,
ni de cap altra mena, sense permís de l'editor.

Coordinació policíaca

El crim organitzat s'estén com una taca d'oli pertot arreu. A casa nostra, ja fa temps que actua en diversos àmbits de la delinqüència i amb molt diversos nivells de complexitat: des de grups de tres persones que fan robaris amb violència en cases aïllades fins a l'estructura dels càrtels que controlen la cocaïna o la xarxa polític-econòmic-criminal teixida per Cosa Nostra o la Camorra hi ha diferències abismals. Això no vol dir que els últims estiguen dotats de cap do especial ni és cert que tinguen una escala de valors pròpia, amb l'honor i la família per damunt de tot, que respecten sempre. Ara ja sabem que les màfies internacionals no tenen l'aurèola romàntica que el cinema nord-americà els ha donat, sinó que s'assemblen molt més a l'ambiciosa, matussera i cruel Camorra que retrata *Gomorra*.

Per això, tant els experts internacionals en crim organitzat, com les policies que més pateixen aquestes organitzacions, com també les unitats de cooperació judicial (l'europea Eurojust, per exemple) demanen més coordinació dels cossos policíacs en el transvasament d'informació relativa a les organitzacions criminals internacionals.

A Catalunya, ara mateix hi conviuen tres cossos de policia –mossos d'esquadra, policia nacional espanyola i guàrdia civil–, que comparteixen algunes de les competències sobre crim organitzat. Teòricament, totes tres col·laboren, es passen informació i actuen conjuntament. Però a l'hora de la veritat, la policia que rep la informació o el requeriment d'una policia d'un altre estat és la que investiga, desenvolupa el cas i fa les detencions. El cos de mossos d'esquadra, la policia de Catalunya, hauria de ser la dipositària a Catalunya de totes les informacions recollides pels altres cossos que afecten el Principat, perquè hauria d'acabar essent l'única policia de Catalunya. Però mentre això no passa, el cos dels mossos ha de poder parlar de tu a tu a la resta de policies europees –això ja ho fa–, però també disposar de tota la informació que generen els organismes internacionals, com Europol, sense mitjancers. La maquinària de l'estat és feixuga i es resisteix fermament contra la pèrdua de funcions i l'aparició d'eines més àgils al seu voltant. Però aquesta resistència juga contra la seguretat dels ciutadans i de l'estat, ja que esdevé més vulnerable si es tanca a qualsevol possible innovació que, alhora que més descentralitzat, el faci més àgil.

Si és cert que la nostra costa, destinació tradicional de la ruta de l'haixix –per a distribuir-lo després a l'estat espanyol i a Europa–, esdevé també el camí de les rutes de la cocaïna (sembla que ara fa escala a l'Àfrica i entra al continent per la península), l'agilitat dels cossos de policia serà imprescindible.

Als nostres lectors

El títol de portada d'aquesta setmana, li'l devem al periodista i escriptor Roberto Saviano, l'autor de *Gomorra*, que ha dit més d'una volta que Catalunya i les Balears, com també el sud de la Península, són coneguts pels mafiosos com *la Costa Nostra*. Sobta que, rarament, els experts en màfies italianes esmenten la costa valenciana. Potser perquè són les màfies esclaves les que s'hi han instal·lat des de fa anys, segons que explica el polític alacantí José Sanmartín en una entrevista que completa el dossier de portada.

Per acabar-ho d'adobar, us descobrim l'origen català de la màfia: els ritus d'iniciació dels nous membres de la 'Ndrangheta calabresa encara ara recorden tres llegendaris cavallers vinguts de Catalunya: Osso, Mastrosso i Carcagnosso.

Àlex Milian
amilian@eltemps.net